29

«[Κίκονες, ἔθνος θρᾳκικόν, οὐ μακρὰν οἰκοῦσαν τῶν Μαρωνειτῶν, ὡς δῆλοι... Εὐάνθης δ' ᾤκησεν ἐν Κικονίῃ ἵνα Μαρώνεια καλεῖται"].

«Κίκονες — καλεῖται. add. M ex Eust. ad Hom. p. Hom. p. 359, 13: Κίκονες θρᾳκικὸν ἔθνος.. οὐ μακρὰν δὲ ἦσαν οὗτοι Μαρωνειτῶν, ὡς δῆλοι κατὰ τὸν ἐθνικογράφον ὁ λέγων ἔθνος κ. Εὐάνθης δ' ᾤκησεν (οἴκησεν) ἐν Κικονίᾳ (Κικονίῃ) ἵνα Μαρώνεια καλεῖται" quod Hellanici testimonium videtur. pergit Eustathius ita: βαρύνεται δὲ τὸ Κίκων κατὰ δύο κανόνας, ὡς ἱστοροῦσιν οἱ παλαιοί, οἳ καὶ δύο φασὶ γενέσθαι Ὀρφέας Κίκονας, ὧν ὁ ὡς τὸ διάλεγον παλαιὸς καὶ πολλῷ προγενέστερος τοῦ ἑτέρου καὶ ὡς αὐτοί φασιν ἕνδεκα γενεαῖς. Unde non dubium est quin et ipsa ex Stephano petita sint pariter atque ea quae idem de Orpheo scripsit ad II p. 299, 7: ὧν καὶ ὁ Κίκων Ὀρφεύς, ὃς τὰ πρῶτα μὲν ἀγυρτεύων διέζη, εἶτα μειζόνων ἀξιῶν ἑαυτὸν καὶ ὄχλον καὶ δύναμιν περιποιούμενος διεφθάρη ἐξ ἐπισυστάσεως ἀνὴρ γόης ἀπὸ μουσικῆς τε καὶ μαντικῆς τῶν περὶ τὰς τελετὰς ὀργιασμῶν. quae Eustathius Stephano, Stephanus autem Straboni debet, cuius cf. de excerpta libri septimi a Kramero edita p. 78.

Ὀρφεύς. Κικονία.

1. Ὀρφέως (?).

Ἀνθολ. Ἐπιγρ. Ἐκδ. Διδ. Τ. Γ. κεφ. Α

Ἀργὼ τὸ σκάφος εἰμί, θεῷ δ' ἀνέθηκεν Ἰάσων Ἐπ. 1

Ἴσθμια, καὶ Νέμεια στεψάμενος πίτυσιν.

49. (48) Εἰς Ὀρφέως [illegible] ἐν Κικονίᾳ » 106

Κεφ. Β.

Θρήικα χρυσολύρην Οἰάγρου παῖδα θανόντα
Ὀρφέα ἐν χώρῳ τῷδε ἔθαψαν Κίκονες.»

vs. 1. Vid. Anthol. Palat. Didot VII 617 epigr. de eodem » 231.
iisdem verbis incipiens: Θρήικα χρυσολύρην . . . in
quo Musae dicuntur poetam sepelivisse, quem occi-
derat Jupiter — cf. Diogen. Laert. Proem § 5. Paus IX
XXX et Hygin. Astron. II. 7. — Phanocles ap. Stob. floril.
tit 64. Orphei mortem cecini ut a Bistonides eum, dolis
circumfusis occiderint, gladii acie bene paratam atque
Thraces muliebre scelus ulti sunt.»

Ἐπ. 148 Μουσάων πρόσπολον τῇδ' Ὀρφέα Θρῆικες ἔθηκαν » 112
ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολόεντι βέλει
Οἰάγρου φίλον υἱόν, ὃς Ἡρακλῆ' ἐξεδίδαξεν,
εὑρὼν ἀνθρώποις γράμματα καὶ σοφίην.»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ